

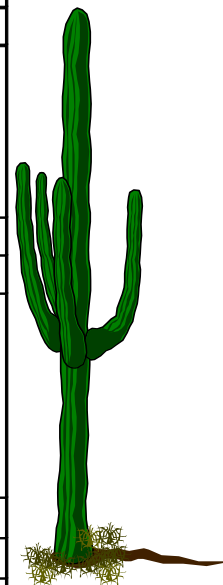
Spolek pěstitelů kaktusů a sukulentů v Praze – zal. 1922**Věstník****č. 218**

15. 5. 2015

1. Přednášky:

Konají se ve Velké geologické posluchárně UK, Albertov 6, Praha 2
Každý 3. čtvrtek v měsíci, začátek v 18.00 hod., sál otevřen od 17.30 hod.

Termínový kalendář na rok 2015						
	výbor	knihovna	přednáška	téma – autor		
Červen	Výstava 30.5. – 14.6. 2015					
	2.6.	4.6.	18.6.	-		
Září	1.9.	1.9.	17.9.	17.9.	v jednání	
	Podzimní výstava 10.9. – 20.9. 2015					
Říjen	6.10.	6.10.	15.10.	15.10.	R. Slaba – Jižní Amerika	
Listopad	3.11.	3.11.	19.11.	19.11.	E. Chvosta - Sokotra	
Prosinec	1.12.	1.12.	17.12.	17.12.	Vánoční schůze	

2. Knihovna SPKS je Vám k dispozici!

Rád bych členům Spolku zdůraznil, všem je k dispozici spolková knihovna. Věnujeme část spolkového rozpočtu na neustálé doplňování knihovny.

Těšíme se na shledání s Vámi v pravidelných dnech – každý 1. a 3. čtvrtek v měsíci, od 16.30 do 17.30 hod.

Knihy půjčujeme i korespondenčně, DVD Vám okopírujeme a po zaplacení poplatku je Vaše na věky.

Změna otevírací doby v knihovně.

Od září 2015 dojde ke změně otevírací doby knihovny, je to z důvodu nezájmu čtenářů o první otevírací termín knihovny. První čtvrtek v měsíci bude přesunut na první úterý v měsíci od 16 do 17 hod (v tento den následuje výborová schůze).

L. Berka

2.1 Příprava výstavy

Vážení přátelé,

členové největšího klubu pěstitelů sukulentních kytek na světě. Před námi je opět další výstava kaktusů a sukulentů v roce 2015. Výstavní expozice je třeba postavit, zajistit provoz výstavy a následně vše uklidit. Přijďte nám prosím pomoci. Několik ochotníků staršího věku na to již přestává stačit. Díky předem.

V. Kašpar, L. Berka

3. CO BYLO

Ještě k Vánoční schůzi - Letošním vítězem se stal rovněž i pan **XX**. Tím **XX** je pan Jan Buchar, tímto mu rovněž gratulujeme.

L. Berka

3.1 Přednáška: J. Procházka (Brno) - Nová a zajímavá Gymnocalycia – 19.2. 2015

Na únorové přenášce se s námi podělil známý brněnský gymnofil př. Jaroslav Procházka o poznatky, obrázky a zážitky ze tří posledních argentinských cest - z nichž ta úplně poslední se završila před pouhými třemi týdny. Všechny cesty vedly oblastmi hojného výskytu gymnocalycií - z Buenos Aires přes Córdoba a východním předhůřím And do Tucumanu - a zpět přes Santa Fe a Uruguay.

Viděli jsme krásné obrázky mnoha zajímavých rostlin, které př. Procházka doprovodil zasvěceným komentářem, ať už se jednalo o rostliny dávno známé, či nedávno popsané.

Rádi jsme se podívali, že se konečně někomu podařilo na vlastní oči uvidět a vyfotit *G. ragonesei* v rozmoklých Salinas Grandes ... Kde bylo? V malých křovinkách mezi slanými loužemi ...

Gymnocalycia byla samozřejmě doplněna i obrázky jiných rostlin, cestovatelskými zážitky a krásnými pohledy do často monumentální argentinské krajiny.

Potencionální cestovatelé do Jižní Ameriky se dokonce poučili, jak si poradit s výměnou pneumatiky, když je rezerva zajištěna silnými dráty a poškozeným neodemknutelným zámkem ...

Opravdu příjemná, poučná i zábavná přednáška ...

A jak je to s tou rezervou? No, počkejte, až pojedou kolem šikovni domorodci ...

-HB-

3.2 Přednáška: B. Prokeš - Madagaskar od A do Z – 19.3. 2015

MADAGASKAR od Antanariva po žábu

Původně plánovanou přednášku přítele Heřtuse nahradil narychlo další český květinocestovatel Ing. Bořivoj Prokeš Csc. z Pardubic. Čtvrtý největší ostrov světa navštívil čtyřikrát a tak měl opravdu o čem přednášet. Místo cestopisného zvolil schéma abecední a tak jsme se dozvěděli mnoho o aloalu, alluaudiích, aloích, Antanarivu, baobabech, commiphorách, cynanchu, čarokrásných černoškách, decaryi, didierách, euphorbiích, famadihaně, felsumách a jiných gekonech, harpagophytu, chameleo- nech, impatiens, jižním Mysu Svaté Marie, kalanchoích, kobylkách, koupání s krokodýly, kudlankách, lemurech, moringách, národních parcích, operculicaryích, pachypodiích, pěstírnách, rhypsalisu, řeznickém stánku, stapelianthech, školách, švábech, teplém moři, uncarinách, uroplatovi, vypalování, Windsor Castlu, (o xerosicyu řeč nebyla ale na jedné fotografii jsem ho zahlédl), zebu, zygosicyu, žábách, želvách, mnohém jiném a v přídávku i o tajemství přitažlivosti Madagaskaru pro české muže. O tom, že byla přednáška zároveň poučná i zábavná, svědčí i fakt, že přítel jednatel, který původně plánoval odejít u písmene L, zůstal až do konce a potomka vyzvedával ze skauta až v pozdních nočních hodinách.

Zvláštní zmínku zaslouží vysoká výtvarná i výpovědní hodnota všech fotografií.

Doufejme, že náš jednatel i přes nepříznivý dopad na rodinu přítele Prokeše znovu pozve do Prahy přednášet. Protože pardubického kolegu znám osobně z cest a nechci být tedy podezříván z nadřívání, nebudu přednášku hodnotit a jen stručně napíšu, že byla vynikající.

Ota Melichar

3.3. 29. sympozium Praha – 28. 3. 2015

Letos bylo sympozium po uvítání zahájeno kaktusářskou hudební znělkou (autor Ivan Zelenka). Luboš Berka, který celý den program řídil, požádal o úvodní slovo předsedu Spolku Ivana Běťáka.

Ten v krátkém úvodním projevu uvedl, že pražská organizace má 1/3 všech členů Společnosti a spolu s 12 středočeskými organizacemi skoro polovinu. Členové mírně stárnou a v pražské organizaci je 34 % starších 65 let (celostátně je to něco přes 21 %). Pozval také na dvě velké letošní pražské vý-

stavy v Botanické zahradě UK Na Slupi 31.5. – 14.6. a v Troji v termínu 13.6. – 8.7. 2015. Připomněl také, že Special 1/2015 je již 40. speciálem, který je od roku 1997 doplňkem časopisu Kaktusy.

Tématem první dopolední přednášky byl rod *Austrocactus* v podání manželů Sarnesových z Německa. Těmto rostlinám se velmi aktivně věnují již řadu let a pravidelně jezdí na jejich naleziště do Patagonie (Argentina). Popořádku probrali všechny zatím popsání druhy a přidali rostliny, které ještě zatím čekají na popis (10–15). Každý z manželů vždy prezentoval jeden druh a pravidelně se střídali. Upozornili také na rostlinná společenstva, která jednotlivé druhy v přírodě doprovázejí, jsou pro ně typická a v jejich okolí lze kaktusy spolehlivě najít. Velkou část kaktusů manželé pěstují ve svém skleníku, takže mohli ukázat i kulturní rostliny, velmi často i s květy. Tento rod prý není pěstitelsky náročný, a tak jej vřele doporučují. Jednalo se o komplexní přednášku vyčerpávající zvolené téma, s krásnými obrazy, bezvadně tlumočenou J. Bohatou.

Druhá dopolední přednáška byla sukulentní a měl ji opět zahraniční host z Německa. Přítel H. Dreher nás provedl rody *Avonia* a *Anacamposeros*. Tyto rody se prolínají a rozhraní není nijak jasné. Rostliny obou rodů rostou převážně na jihu Afriky, výjimečně i jinde v Africe (Somálsko). Jedná se většinou o velmi malé rostlinky často s velkými podzemními kaudexy (kořeny). Většinou rostou samostatně, jsou větvené až keříčkové. Ochetně kvetou. Liší se jen v malých detailech tvarů šupin (povrchu rostlin) či délce a tvaru stonků. Přítel Dreher je pro tyto rody nadšenec. Uváděl vždy rostliny z přírody i z kultury. Upozorňoval i na různá specifika, třeba jak se mění jejich tvary za větru, prudkého slunce apod. V kultuře jsou dost obtížně pěstovatelné a hlavně se záhlvkou je třeba opravdu šetřit. Přednáška byla zevrubná, obrázky nádherné a velmi popisné. Odborný překlad zajistil P. Pavelka. Přednáška trvala 2 hodiny, ale sál se kupodivu nevyprázdnil.

Odpolední „mexický“ blok zahájil J. Záhora (Brno) a věnoval se rodu *Stenocactus* – *Echinofossulocactus*. Tento rod roste skoro v celém Mexiku, ale s jednotlivými druhy a jejich určením je velký problém, čeká se na nějakou odbornou monografii. Rod má také velké množství přírodních hybridů. V Mexiku v poslední době dochází k odlesňování, a tím k mohutné erozi půdy, a také ke zkulturnění půdy všude, kde je jen trochu vody, pro zemědělské účely. Viděli jsme mnoho rostlin, převážně z přírody a často s květy. Častým rozlišovacím prvkem kromě počtu žeber (až více než 100) jsou trny, jejich tvar a počet. I v tomto rodu bude ještě hodně překombinování a nových nálezů a dlouho bude určující spíše polní číslo nálezů rostliny. Přednáška byla doplněna kritickými ekologickými informacemi, platíci-mi nejen pro kaktusy, ale na krajinu a její stav obecně, zvláště pokud jde o nekontrolovatelné okamžité spotřebovávání vody i z podzemních zdrojů, které nejsou nekonečné. Velmi zajímavá přednáška a k tomu i odpoledne plný sál.

Poslední, očekávaná odpolední přednáška byl a o novinkách z Mexika od J. Šnicra. Je třeba říct, že opět neklamal a byl svůj, i když výskyt nespisovných slov se zmenšil. Provedl nás většinou nalezišť kaktusových novinek z posledních 10–15 let. Mezi nimi bylo i několik kaktusů, které čekají na právoplatný popis. Ve většině případů se jedná o malé, až velmi malé rostliny, často z oblastí, kterým hrozí nebezpečí zkulturnění krajiny ve prospěch zemědělské produkce nebo eroze a ztráta vody. Právě u rostlin z těchto oblastí bude možná rozšíření do sbírek po celém světě jejich praktickou záchranou. V obrazové dokumentaci nechyběla řada vesničanů, vesnických setkání a mohutné družení. Přednášející nezapomněl ani na příhody svých spolecestovatelů. Obrázky byly velmi dobré, zajímavé a netradiční slovní doprovod nenechal nikoho si zdřímnout. Nevadilo ani, že přednášející o půl hodiny přetáhl čas. Přednáška trvala 2 hodiny a v 17 hodin bylo v sále ještě 124 diváků.

Závěr: Sympozium navštívilo 168 platících návštěvníků a zhruba 50 předsálových, případně jen odpoledních neplatících taky návštěvníků. Ráno v bufetu čerstvě naražený sud piva (Svijany) byl vypit v 11.50 a museli rychle dovážet dalších 100 lahváčů. Obědů či jídel bylo do 16 hodin prodáno něco přes 200. V předsáli byla nabídka literatury, rostlin, semen a výjimečně i českých již nedostupných známek s kaktusy. To, že i po 17. hodině se velká skupina návštěvníků nemohla rozejít, svědčí o tom, že i letos se symposium vydařilo.

3.4 Přednáška: J. Mueller (Roudnice n.L.) - Echinocereusy - rod mnoha podob

Přednáška Jana Muellera bohužel začala se zpožděním, zaviněným dopravní situací v Praze. Přednášející musel přednes urychlit a tak nebyl čas si vyobrazené rostliny více užívat. J. Mueller je fandou relativně ve sbírkách opomíjeného rodu, který svému hobby věnuje veškerý volný čas. Většina obrázků pocházela ze sbírek. Byli jsme seznámeni s rozdělením rodu *Echinocereus* (žádná velká teorie), vše hlavně obrazem. Rostliny byly vyobrazeny z větší části v květu. Obrázky ukázaly velikou variabilitu rostlin, které jsou i proměnlivé ve vztahu k vnějším podmínkám. Dostali jsme informace, jak je zdárně pěstovat i na skalce. Přednáška zájemcům o rod jistě přinesla vše, co potřebovali vědět. Pokud někdo bude chtít vědět více, musí vyrazit do Roudnice nad Labem.

L.

Berka

3.5 Zájezd: 8. – 9.5. 2015 Brno a jižní Morava: KaktusBus 8.

V 7 hodin ráno vyjel náš KaktusBus směr Brno. Dálnice byla výjimečně bez nehod a kolon a tak jsme v 11 hodin byli v první sbírce. Pan Vašíček (Blansko) má zajímavě stavěný skleník na zahradě a celou „skleníkovou střechu“ na domě. Krásné rostliny. Další sbírku nám ukázal pan Ryšavý (Slavkov). Pan Ryšavý je pro mnohé známý, jako prodejce rostlin po internetu. Má krásné sbírkové rostliny, ale mne zaujal jeho úplně nový skleník. Moderně řešeno, 100m², rovná střecha, technicky dokonalé. Další zastávkou byla již tradiční návštěva sbírky pana Marka (Velké Pavlovice). Moc se nám tam líbilo. Potom rychle ubytování (Břeclav – Zimní stadion) a sklípek (Hrušky).

Sobotu jsme začali, jako již tradičně, v zahrádkářské kolonii. Sbírkou pana Gajdy a Kochmana (Břeclav) rozhodně stojí za pravidelnou návštěvu. Pan Kochman je opravdovým znalcem, i cestovatelem, všech možných netřeskovitých rostlinek. Další krásné a velké rostliny má pan Dufek (Hodonín). Opravdu nádherné a velké rostliny. Potom jsme se vydali na neplánovanou návštěvu, do sbírky pana Roubíka (Hodonín), který nám ukázal dva skleníky krásných rostlin, které byly všechny prodejné. Tak a zde opravdu účastníci zájezdu popustili uzdu koupěchtivosti.

Všem, které jsme navštívili, těm bych chtěl opravdu moc poděkovat. Stejně jako bych tímto chtěl poděkovat za pomoc s kontakty, které mi zajistil pan Jiří Frank, dále bych rád poděkoval všem účastníkům zájezdu a také musím zde napsat omluvu, bohužel jsme jednu dohodnutou sbírku, pan Knápek (Hustopeče) nestihli navštívit.

Jistě víte, že vychází i rozšířená verze tohoto Věstníku, elektronická. V ní, tedy nejen v ní, ale i na www a Facebooku, bude více informací, fotek i odkazů. Komu nedojde Věstník i elektronicky, nebo mu nějaký chybí, kontaktujte mne: jiri.varecka@seznam.cz

Škoda, že jsme letos nenaplnili autobus, věřím, že nás v příštím roce bude více.

=JV=

4. CO BUDE

4.1 48. Tradiční výstava kaktusů a sukulentů - 30.5. – 14.6. 2015

Botanická zahrada Přírodovědecké fakulty UK v Praze a Spolek pěstitelů kaktusů a sukulentů v Praze. Pořádají jarní výstavu kaktusů a sukulentů. Proběhne od 30.5.- 14.6. 2015 ve sklenících BZ UK Na Slupi16 Praha 2. Otevřeno denně od 10 do 18 hodin v neděli 14.6. 2015 do 16 hodin. Pokladna zavírá 30 minut před zavírací dobou, 13.5 se účastní BZ musejní noci včetně výstavy kaktusů a sukulentů.

Pro návštěvníky je zajištěno :

- Prodej kaktusů a sukulentů

- Prodej odborné literatury
- Prodej květníků a substrátů
- Poradenská služba

Výstavní expozice

Vítězná expozice z Německa
 Gymnocalycium
 Sloupovité kaktusy
 Turbinicarpus
 Výběr aloí
 Sukulentní kristáty
 Pohlednice R. Šubíka (objevený archiv)
 Formy vzácných echinocereusů
 epifity

Soutěžní část

Půl metru z mé sbírky
 Můj nejhezčí kaktus (jednotlivé i misky)
 Můj nejhezčí sukulent (jednotlivé i misky)
 Fota pěstitelů kaktusů a sukulentů

Garant

Pavel Heřtus
 Jiří Vařečka
 Tomáš Procházka BZ
 Vladimír Roubíček
 Jaroslav Hušner
 Karel Halbich
 Karel Halbich
 Jiří Fejfar
 Jiří Vaněk

Vladislav Kašpar
 Vladislav Kašpar
 Vladislav Kašpar
 Bohdan Sochor

V. Kašpar

5. Z HISTORIE SPOLKU XXXIV. – Osobnosti

V předminulé části seriálu **Z HISTORIE SPOLKU** jsme se věnovali **Oskaru Smržovi** a zmínili se okrajově o vzniku jeho knihy o kaktusech. Musíme to napravit, protože jde o téma, pro které jsou k dispozici málo známé autentické vzpomínky historické hodnoty z pera samotného autora, uveřejněné v Kaktusářských Listech v roce 1934 pod názvem **Jak jsem napsal „Knihu o kaktusech“ a vůbec jak jsem se stal kaktusářem.**

Zkusme je po sedmdesáti letech ve zkrácené formě oživit:

„Napsatí samostatnou knížku o kaktusech bylo mým dávným přáním. Podnět k ní vnukla mně kniha, sepsaná Ferdinandem Haagem „Die Kakteen“, která je dnes velmi vzácná...V zásuvkách mého psacího stolu měl jsem množství poznámek o kaktusech, poznámky porůznu sebrané, ze zahradnických výstav, ceníků, časopisů, knih, podobně jako je mám pro každý případ v zásobě o všech rostlinách.

V listopadu r. 1928 přišel ke mně chrudimský zahradní architekt Vaněk, u kterého již vyšla moje kniha „Dějiny květin“ a biografie Roezlova, abych napsal spis o pěstování kaktusů. Přál si jen, aby mohl knihu dát do prodeje na jaře, v sezóně, kdy mají zahradníci peníze a milovníci rostlin chuť do zahradničení...Měl jsem tedy k napsání knížky čas dva měsíce, což znamenalo na práci doslova sedět. Z bohaté knihovny architekta Vaňka měl jsem k dispozici bezmála vše z literatury německé a několik knih v jiných jazycích. Velmi dobře se mně nyní hodily moje poznámky. Nejhůře jsem ovšem postrádal Brittona a Roseho. Věděl jsem, že u nás má jej cestovatel Frič, ale ten byl právě v Jižní Americe, měl knihu sebou, a tak jsem se musel obejít bez nejdůležitější pomůcky.

Rozdělil jsem si látku nejprve na část povšechnou a část popisnou. Část povšechnou jsem si rozdělil na jednotlivé kapitoly z oboru botaniky a pěstování, část popisnou na kaktusy a sukulenty, rody a druhy v abecedním pořadí, zachovávaje celkem soustavu Schumannovu. Vyhýbal jsem se při psaní chtěné učenosti, věda ze zkušenosti, že praktickému pěstiteli nejsou podobné věci příliš potřebné. Na knize pracoval jsem den za dnem neustále, nejen od rána do večera, ale denně do jedenácti, dvanácti hodin. Stránka za stránkou přibývala a z původně zamýšleného titulu „Knižka o kaktusech“ vznikla sama sebou „Kniha o kaktusech“.

Ačkoliv mě práce nesmírně zajímala, takže jsem neměl posléze smyslu pro nic jiného, byl jsem rád, že když rukopis byl hotov. Poslední čas pronásledovaly mně různé echinocacty, opuntie, euphorbie, stapelie, mamilarie atd. atd. i ve spánku. Neustále jsem sázel, rouboval, sel, pikýroval a nejhoršími vidinami bylo počítání ostnů radiálních a centrálních, jak jsou dlouhé, zbarvené, zda-li přilehlé nebo odstálé, je-li semeník šupinatý, srstnatý, chlupatý nebo jenom lysý, kolik je sepálů a petálů, jak dlouhé jsou tyčinky, kolik laloků má blizna...Div jsem z toho nedostal horečku!

Pouhým napsáním knihy nebyly však starosti skončeny. Přítel Vaněk si přál, aby kniha byla pěkná, nešetřil nákladu. Měl jsem se ještě postarati o část ilustrační. Několik málo obrázků, které byly po ruce, zdaleka nestačilo. Některé kusy vybrali jsme z mých kaktusů a sukulentů, za ostatními jsme se vypravili k jiným, mně tehdy známým kaktusářům. Nejprve do Prahy k cestovateli Fričovi a jeho přátelům. Frič sice nebyl doma, ale jeho paní vyšla našemu přání ochotně vstříc a mohli jsme fotografovat, co jsme chtěli. Zhotovili jsme asi tucet snímků a uběhlo dopoledne. Odpoledne fotografovali jsme u p. ředitele Graulichy, kde vzali jsme několik snímků krásných rostlin. Ale v zimě jest brzy večer, takže výsledek prvního dne byl dost slabý. Druhého dne fotografovali

u

p. továrníka Staffena. Bohužel, měl většinu kaktusů zazimovánu v pařeništích, takže za mrazu k nim nebyl přístup. Mohli jsme učiniti jen několik snímků ve skleníku, mimo to fotografovali jsme jiné zajímavé rostliny jako

lekniny v rybníčku s malými aligátory, banán s plody a podobně. Odpoledne byl na programu p. Záruba v Libni, kde našli jsme pěkné sukulenty i kaktusy. Podruhé zajeli jsme autem do Kounic k p. Klusáčkovi. Zde měli jsme příležitost vyfotografovat mnoho rozmanitých pilocereusů a jiné vzácné druhy, kromě toho získali jsme desky s kvetoucím *Cereus roezlii*. Potřetí zajeli jsme do Kolína k p. Kozelskému. Zde mohli bychom fotografovat celý týden, bohužel, zbývalo nám času jen půl dne.

Sebral jsem obrázků asi na 400 deskách, což samo reprezentovalo náklad na 2000 Kč. Z hotových snímků musel jsem některé vyřadit a ostatní jsem zaslal do štočkárně. Knihu tiskl jeden z našich předních grafických závodů Oto a Růžička v Pardubicích, který si dal na ní záležeti. Vyžádal jsem si kartáčové otisky i zlomenou sazbu nadvakrát, jen aby kniha byla bez chyby, ale přesto několik chyb v knize uvázlo.

Přesto, že o knize vyjádřili se odborníci a to i zahraniční celkem příznivě, nebyl jsem sám s knihou příliš spokojen. Věděl jsem, že není bezvadná co se týká obsahu, ale musela být napsána nakvap, a za těch okolností učinil jsem co jsem mohl. Nakladatel nemohl s knihou otálet, protože musel zachytit dobu, kdy o kaktusy byl zájem. Náklad knihy stál velké peníze, na 60.000 Kč, a mohu prozradit, že na ní nevydělal ani autor, ani nakladatel.

Protože do dnešní doby pokrok v kaktusářství pokročil milovými kroky, musela by dnes kniha vypadat jinak, ale zatím změnily se poměry tak, že na nové vydání není a hned tak nebude pomyslení.“

Kniha vyšla v roce 1929 s předmlouvou Karla Čapka. Reakce na vydání tohoto bezesporu ve své době moderního a dodnes inspirativního díla byla na rozdíl od názoru autora velice příznivá; za všechny citujme A. V. Friče: „Kniha o kaktusech jest nádherná a nevyrovnej se jí žádná díla cizozemská, byť měla barevné přílohy. Měl jsem z ní velkou radost“.

Obr. 231. Vykvétající *Acrophytum asterias*
v pařeništi.
Foto ze sbírky: K. Klusáček, Kounice.

Obr. 241. Importované kaktusy z Mexika.
Foto ze sbírky: A. Záruba, Praha.

Ukázka úlovků O. Smrže z popisované výpravy za ilustracemi pro jeho knihu

–VŠ–

6. Různé

6.1 28.9. 2015 od 9 hodin - setkání pěstitelů a přátel sukulentů v Praze.

Přednášky, burza rostlin, tombola. Prodejní stoly a parkování zdarma.

Předběžná registrace účastníků, ani prodejců není nutná. Strava a občerstvení za příjemné ceny zajištěno. Akce se koná v požární zbrojnici, Vltavská ulice 324, Skochovice u Vraného nad Vltavou.

Vlakem z Hlavního nádraží Praha. Budova je 100 metrů od zastávky Skochovice.

Pořádají středočeští sukulentáři Tomáš Malíř a Ota Melichar

6.2 Příspěvky do Věstníku posílejte na adresu:

jednatel SPKS: Ing. Lubomír Berka, Libice 10, Rybníky, 263 01, e-mail: berka.frailea@seznam.cz

předseda SPKS: Ing. Ivan Běťák, Pod Lesem 27, 143 00 Praha 412, e-mail: betak@volny.cz

<http://www.spks.cz/>; <https://www.facebook.com/SPKSPraha>